

Официален вестник С 242 Е

на Европейския съюз

Година 50

Издание на български език

Информация и известия

16 октомври 2007 г.

Известие №	Съдържание	Страница
III	<i>Подготвителни актове</i>	
	СЪВЕТ	
2007/С 242 Е/01	Обща позиция (ЕО) № 11/2007 от 23 юли 2007 година, приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед приемането на решение на Европейския парламент и на Съвета относно електронната среда в митниците и търговията	1
2007/С 242 Е/02	Обща позиция (ЕО) № 12/2007 от 23 юли 2007 година, приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед приемането на директива на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морската среда (Рамкова директива за морската стратегия) ⁽¹⁾	11

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

III

(Подготвителни актове)

СЪВЕТ

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 11/2007

приета от Съвета на 23 юли 2007 година

с оглед приемането на Решение № .../2007/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от ...
относно електронната среда в митниците и търговията

(2007/С 242 Е/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 95 и 135 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Съгласно Лисабонската програма Общността и държавите-членки са се ангажирали да повишават конкурентоспособността на компаниите, които работят в Европа. Съгласно Решение 2004/387/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно взаимно предоставяне на паневропейски електронноправителствени услуги за публичните администрации, стопанските предприятия и гражданите (IDABC) ⁽³⁾, Комисията и държавите-членки следва да осигурят ефикасни, ефективни и оперативно съвместими информационни и комуникационни системи за обмен на информация между публичните администрации и гражданите на Общността.
- (2) Както е предвидено с Решение 2004/387/ЕО, паневропейската програма за електронно управление изисква мерки за повишаване на ефективността на организацията на митническия контрол, за гарантиране на безупречното протичане на потока на данните с оглед на по-ефективно митническо оформяне, намаляване на административната

тежест, борба с измамите, организираната престъпност и тероризма, обслужване на фискалните интереси, защита на интелектуалната собственост и културното наследство, повишаване на безопасността на стоките и сигурността на международната търговия и подобряване на здравеопазването и на защитата на околната среда. За тази цел решаващо значение има осигуряването на информационни и комуникационни технологии (ICT) за митниците.

- (3) Резолюцията на Съвета от 5 декември 2003 г. за създаване на опростена електронна среда за митниците и търговията ⁽⁴⁾, която е следствие от Съобщението на Комисията относно опростената електронна среда за митниците и търговията, призовава Комисията да изготви в тясно сътрудничество с държавите-членки многогодишен стратегически план за създаване на стройна и оперативно съвместима електронна митническа среда в Общността. Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽⁵⁾ изисква използването на техники за обработка на данни при подаването на митнически манифести и при електронния обмен на данни между митническите органи с оглед на базирането на митническия контрол върху автоматични системи за анализ на риска.
- (4) Съответно е необходимо да се определят целите, които трябва да бъдат постигнати при създаването на електронна среда в митниците и търговията, както и структурата, средствата и графика за постигането им.
- (5) Комисията следва да изпълнява настоящото решение в тясно сътрудничество с държавите-членки. Следователно е необходимо да се уточнят съответните отговорности и задачи на заинтересованите страни и да се регламентира разпределението на разходите между Комисията и държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ С 318, 23.12.2006 г., стр. 47.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 12 декември 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 23 юли 2007 г. и Позиция на Европейския парламент от ... (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 144, 30.4.2004 г., стр. 65.

⁽⁴⁾ ОВ С 305, 16.12.2003 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

- (6) Комисията и държавите-членки следва да си поделят отговорността за общностните и националните елементи на системите за комуникация и обмен на информация съгласно принципите, посочени в Решение № 253/2003/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2003 г. за приемане на програма за действие на митническите администрации в Общността („Митници 2007“) ⁽¹⁾, и като се вземе предвид Решение № 2235/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2002 г. за приемане на програма на Общността за подобряване работата на данъчните системи във вътрешния пазар (програма „Фискалис 2003-2007 г.“) ⁽²⁾.
- (7) За да се гарантират спазването на настоящото решение и синхронът между различните системи, които трябва да бъдат разработени, е необходимо да се установи механизъм за мониторинг.
- (8) Редовни доклади от държавите-членки и от Комисията следва да предоставят информация за напредъка в прилагането на настоящото решение.
- (9) За да се изгради електронна среда, е необходимо тясно сътрудничество между Комисията, митническите органи и икономическите оператори. За да улесни това сътрудничество, Групата за митническа политика следва да осигури координация на необходимите действия за изпълнение на настоящото решение. Съгласуването с икономическите оператори следва да се извършва както на национално, така и на общностно равнище на всички етапи на подготовка на тези дейности.
- (10) На страните в процес на присъединяване и на страните кандидатки следва да бъде дадена възможност да участват в тези дейности с оглед на подготовката им за присъединяване.
- (11) Тъй като целта на настоящото решение, а именно създаването на електронна среда в митниците и търговията, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради мащаба и последиците от нея може да бъде осъществена по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, установен в посочения член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на посочената цел.
- (12) Мерките, необходими за прилагането на настоящото решение, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.

- (13) По-специално, на Комисията следва да се предоставят правомощия за удължаване на сроковете, определени в член 4, параграфи 2, 3 и 5 от настоящото решение. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящото решение, те следва да се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Електронни митнически системи

Комисията и държавите-членки изграждат сигурни, интегрирани, оперативно съвместими и достъпни електронни митнически системи за обмен на данните, съдържащи се в митническите декларации, придружаващите ги документи, сертификати и друга подходяща информация.

Комисията и държавите-членки осигуряват структурата и средствата за функционирането на тези електронни митнически системи.

Член 2

Цели

1. Електронните митнически системи се разработват така, че да отговарят на следните цели:

- a) да улесняват процедурите по вноса и износа;
- b) да намалят разходите за привеждане в съответствие с общите изисквания, както и административните разходи, и да съкратят времето за освобождаване на стоките;
- в) да координират общ подход към проверката на стоките;
- г) да спомогнат за осигуряване на събирането на всички мита и други такси;
- д) да осигуряват бърз обмен на съответната информация относно международната снабдителна верига;
- е) да осигурят безпроблемния обмен на информация между органите на страните износителки и страните вносителки, както и между митническите органи и икономическите оператори, като дават възможност въведените в системата данни да се използват отново.

Интегрирането и развитието на електронните митнически системи следва да бъдат съизмерими с целите, посочени в първа алинея.

⁽¹⁾ ОВ L 36, 12.2.2003 г., стр. 1. Решение, изменено с Решение № 787/2004/ЕО (ОВ L 138, 30.4.2004 г., стр. 12).

⁽²⁾ ОВ L 341, 17.12.2002 г., стр. 1. Решение, последно изменено с Регламент (ЕО) № 885/2004 на Съвета (ОВ L 168, 1.5.2004 г., стр. 1).

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

2. Необходимият минимум от средства за постигане на целите, посочени в параграф 1, първа алинея, е, както следва:

- а) хармонизиран обмен на информация въз основа на международно възприети модели на данни и формат на съобщенията;
- б) преработване на митническите и свързаните с тях процеси с оглед оптимизирането на тяхната ефикасност и ефективност, опростяването им и намаляването на разходите за митническо съответствие;
- в) предлагане на икономическите оператори на широк диапазон от електронни митнически услуги, които да позволяват на тези оператори да общуват по един и същи начин с митническите органи на която и да е държава-членка.

3. За целите на параграф 1 Общността насърчава оперативната съвместимост на електронните митнически системи с митническите системи на трети страни или на международни организации и достъпа до електронните митнически системи на икономически оператори в трети страни с оглед създаването на електронна среда на международно равнище, когато това е предвидено в международни споразумения и съществуват подходящи финансови договорености.

Член 3

Обмен на данни

1. Електронните митнически системи на Общността и държавите-членки предвиждат обмен на данни между митническите органи на държавите-членки, както и между тях и:

- а) икономическите оператори;
- б) Комисията;
- в) други администрации или държавни агенции, имащи отношение към международното движение на стоки (наричани по-долу „други администрации или агенции“).

2. Всяко оповестяване или съобщаване на данни следва да отговаря напълно на действащите разпоредби за защита на данните, и по-специално на Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институциите и органите на Общността и за свободното движение на такива данни⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

Член 4

Системи, услуги и срокове

1. Държавите-членки, в сътрудничество с Комисията, въвеждат в действие следните електронни митнически системи съгласно изискванията и графика, определени в действащото законодателство:

- а) системи за внос и износ, работещи съвместно със системата за транзит, които дават възможност за безпроблемен обмен на данните от една митническа система до друга в цялата Общност;
- б) система за идентифициране и регистриране на икономическите оператори, работеща съвместно със системата на одобрените икономически оператори, която позволява на тези икономически оператори да се регистрират само веднъж за всички свои взаимодействия с митническите органи в цялата Общност, с отчитане на съществуващите общностни или национални системи;
- в) система за процедурата по одобрение, включваща процес по информиране и консултиране, управление на удостоверенията за одобрени икономически оператори, както и тяхното регистриране в база данни за ползване от митническите органи.

2. Държавите-членки, в сътрудничество с Комисията, създават и въвеждат в действие общите митнически портали, които осигуряват на икономическите оператори необходимата информация за митническите сделки във всички държави-членки, до ... (*).

3. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки, създава и въвежда в действие интегрирана тарифна среда, даваща възможност за връзка с други системи свързани с вноса и износа, прилагани от Комисията и държавите-членки, до ... (**).

4. До ... (*) Комисията, в сътрудничество с държавите-членки в Групата за митническа политика, оценява общите функционални спецификации за:

- а) рамка на единствени точки на достъп, които позволяват на икономическите оператори да използват един-единствен интерфейс за подаване на електронни митнически декларации, дори ако митническата процедура се извършва в друга държава-членка;
- б) електронен интерфейс за икономическите оператори, който им позволява да извършват всякакви свързани с митническите дейности с митническите органи в държавата-членка, където са учредени, дори ако дейностите засягат няколко държави-членки; и

(*) Три години след датата на влизане в сила на настоящото решение.

(**) Пет години след датата на влизане в сила на настоящото решение.

в) обслужване на едно гише, осигуряващо безпроблемен обмен на данните между икономическите оператори и митническите органи, между митническите органи и Комисията, и между митническите органи и други администрации или агенции, и позволяващо на икономическите оператори да представят на митниците цялата необходима информация за освобождаване на вноса или износа, дори ако тя се изисква от законодателство, което не е в областта на митниците.

5. В срок от три години от положителната оценка на общите функционални спецификации, посочени в параграф 4, букви а) и б), държавите-членки, в сътрудничество с Комисията, полагат усилия за създаване и въвеждане в действие на рамката от единствени точки на достъп и на електронните интерфейси.

6. Държавите-членки и Комисията полагат усилия за създаване и въвеждане в действие на рамката за обслужване на едно гише. Оценката на постигнатия в тази област напредък се включва в докладите, посочени в член 12.

7. Общността и държавите-членки осигуряват надлежната поддръжка и необходимите подобрения на системите и услугите, посочени в настоящия член.

Член 5

Елементи и отговорности

1. Електронните митнически системи включват общностни елементи и национални елементи.

2. По-конкретно, общностните елементи на електронните митнически системи съдържат следното:

- а) съответните проучвания за осъществимост и общите функционални и технически спецификации на системата;
- б) общите продукти и услуги, включително необходимите общи справочни системи за митническа и свързана с митниците информация;
- в) услугите на Общата комуникационна мрежа и Общия системен интерфейс (CCN/CSI) за държавите-членки;
- г) координационните дейности, изпълнявани от държавите-членки и Комисията при изпълнението и функционирането на електронните митнически системи в рамките на общия домейн на Общността;
- д) координационните дейности, изпълнявани от Комисията при изпълнението и функционирането на електронните митнически системи във външния за Общността домейн, с изключение на услугите, предназначени за посрещане на национални изисквания.

3. Националните елементи на електронните митнически системи съдържат по-специално следното:

- а) националните функционални и технически спецификации на системата;
- б) националните системи, включително базите данни;

в) връзките в мрежа между митническите органи и икономическите оператори и между митническите органи и други администрации или агенции в същата държава-членка;

г) всякакъв софтуер или оборудване, които държавата-членка сметне за необходими за осигуряване на пълноценното ползване на системата.

Член 6

Задачи на Комисията

Задачите на Комисията, по-специално, са следните:

- а) координиране на създаването, изпитването за съответствие, разполагането, действието и поддръжката на общностните елементи, що се отнася до електронните митнически системи;
- б) координиране на системите и услугите, предвидени в настоящото решение, с други съответни проекти на общностно равнище, свързани с електронното управление;
- в) приключване на възложените им задачи по многогодишния стратегически план, предвиден в член 8, параграф 2;
- г) координиране на развитието на общностните и националните елементи с оглед на синхронизираното изпълнение на проектите;
- д) координиране на общностно равнище на електронните митнически услуги и обслужването на едно гише с оглед насърчаването и прилагането им на национално равнище;
- е) координирането на потребностите от обучение.

Член 7

Задачи на държавите-членки

1. Задачите на държавите-членки, по-конкретно, са следните:
- а) координиране на създаването, изпитването за съответствие, разполагането, действието и поддръжката на общностните елементи що се отнася до електронните митнически системи;
 - б) координиране на системите и услугите, предвидени в настоящото решение, с други съответни проекти на национално равнище, свързани с електронното управление;
 - в) приключване на възложените им задачи по многогодишния стратегически план, предвиден в член 8, параграф 2;
 - г) редовно предоставяне на Комисията на информация относно предприетите мерки, позволяващи на съответните органи или икономически оператори да използват пълноценно електронните митнически системи;
 - д) популяризиране и изпълнение на национално равнище на електронни митнически услуги и обслужване на едно гише;
 - е) необходимо обучение за митническите служители и други компетентни длъжностни лица.

2. Държавите-членки ежегодно прогнозират и съобщават на Комисията човешките, бюджетните и техническите ресурси, необходими за изпълнението на член 4 и на многогодишния стратегически план, предвиден в член 8, параграф 2.

3. Ако съществува риск някакво действие, предвидено от държава-членка във връзка със създаването или функционирането на електронните митнически системи, да наруши общата оперативна съвместимост или функциониране на тези системи, държавата-членка уведомява за това Комисията, преди да предприеме такова действие.

Член 8

Стратегия и координация

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки в Групата за митническа политика, осигурява следното:

- a) определянето на стратегиите, необходимите ресурси и етапите на развитие;
- b) координирането на всички дейности, свързани с електронните митнически услуги, за да се осигури използването на ресурсите, включително вече използваните на национално и общностно равнище, по най-добър и най-ефективен начин;
- v) координирането на правните, оперативните, свързаните с обучение и с информационни технологии аспекти на развитието, както и предоставянето на информация на митническите органи и икономическите оператори за тези аспекти;
- г) координирането на дейностите по изпълнението на всички заинтересовани страни;
- д) спазването на сроковете, посочени в член 4, от всички заинтересовани страни.

2. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки в Групата за митническа политика, съставя и актуализира многогодишен стратегически план, който разпределя задачите между Комисията и държавите-членки.

Член 9

Ресурси

1. За целите на създаването, функционирането и усъвършенстването на електронните митнически системи в съответствие с член 4 Комисията осигурява човешките, бюджетните и техническите ресурси, необходими за общностните елементи.

2. За целите на създаването, функционирането и усъвършенстването на електронните митнически системи в съответствие с член 4 държавите-членки осигуряват човешките, бюджетните и техническите ресурси, необходими за националните елементи.

Член 10

Финансови разпоредби

1. Без да се засягат разходите, които се поемат от трети страни или международни организации в рамките на член 2, параграф 3, разходите, свързани с изпълнението на настоящото решение, се поделят между Общността и държавите-членки в съответствие с разпоредбите на параграфи 2 и 3 от настоящия член.

2. Общността поема разходите, свързани с разработването, придобиването, инсталирането, функционирането и поддръжката на общностните елементи, посочени в член 5, параграф 2, в съответствие с програмата „Митници 2007“, предвидена в Решение № 253/2003/ЕО, и всяка следваща програма в тази област.

3. Държавите-членки поемат разходите във връзка със създаването и функционирането на националните елементи, посочени в член 5, параграф 3, включително интерфейса с други администрации или агенции и икономически оператори.

4. Държавите-членки подобряват сътрудничеството помежду си с оглед свеждане на разходите до минимум чрез разработване на модели за поделяне на разходите и общи решения.

Член 11

Мониторинг

1. Комисията предприема всички необходими стъпки, за да се увери, че финансираните от бюджета на Общността мерки се изпълняват в съответствие с настоящото решение и че получените резултати отговарят на целите, определени в член 2, параграф 1, първа алинея.

2. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки в Групата за митническа политика, наблюдава редовно осъществения от всяка държава-членка и от Комисията напредък при изпълнението на член 4, за да определи дали са постигнати целите, посочени в член 2, параграф 1, първа алинея, и как може да се подобри ефективността на дейностите по въвеждането на електронни митнически системи.

Член 12

Доклади

1. Държавите-членки редовно докладват на Комисията относно напредъка по всяка задача, възложена им по многогодишния стратегически план, посочен в член 8, параграф 2. Те уведомяват Комисията за приключването на всяка от тези задачи.

2. Най-късно до 31 март всяка година държавите-членки представят на Комисията годишен доклад за напредъка, обхващаш периода от 1 януари до 31 декември на предходната година. Годишните доклади следват формата, определен от Комисията в сътрудничество с държавите-членки в Групата за митническа политика.

3. Най-късно до 30 юни всяка година Комисията съставя, въз основа на годишните доклади, посочени в параграф 2, консолидиран доклад за оценка на напредъка, постигнат от държавите-членки и Комисията, по-специално при изпълнението на член 4, както и на евентуална необходимост от удължаване на сроковете, посочени в член 4, параграфи 2, 3 и 5, и предоставя този доклад на заинтересованите страни и на Групата за митническа политика за по-нататъшно разглеждане.

4. Освен това консолидираният доклад, посочен в параграф 3, съдържа резултатите от всички проведени проверки. Той съдържа също и резултатите от всякакви други проверки и може да определя методите и критериите, които да се ползват при по-нататъшните оценки, по-специално по отношение на оценката на степента на оперативна съвместимост и на функционирането на електронните митнически системи.

Член 13

Консултиране с икономическите оператори

Комисията и държавите-членки се консултират редовно с икономическите оператори на всички етапи на подготовката, разработването и въвеждането на системите и услугите, предвидени в член 4.

И Комисията, и държавите-членки създават механизъм за консултиране, който дава възможност за редовни срещи с подбрани представители на икономическите оператори.

Член 14

Присъединяващи се страни или страни кандидатки

Комисията информира страните, признати за присъединяващи се страни, или страните кандидатки, за подготовката, разработването и въвеждането на системите и услугите, предвидени в член 4, и им позволява да участват в този процес.

Член 15

Мерки за прилагане

Удължаването на сроковете, посочени в член 4, параграфи 2, 3 и 5, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 16, параграф 2.

Член 16

Комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по Митническия кодекс.

2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 17

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 18

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в ... на ...

За Европейския парламент

Председател

...

За Съвета

Председател

...

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

На 5 декември 2005 г. Комисията внесе посоченото по-горе предложение в Съвета ⁽¹⁾.

Европейският парламент представи своето становище на първо четене на 12 декември 2006 г. без изменения на предложението.

Европейският икономически и социален комитет представи своето становище на 13 септември 2006 г. ⁽²⁾

Съгласно процедурата за съвместно вземане на решение (член 251 от ДЕО), като взе предвид резултата от първо четене в Парламента, на 23 юли 2007 г. Съветът прие своята обща позиция относно проекторешението.

II. ЦЕЛ

Целта на предложеното решение е да се създаде правен инструмент за въвеждане на оперативно съвместими и достъпни автоматизирани митнически системи, съответстващи и на сегашния, и на бъдещия модернизиран Митнически кодекс, както и за съгласувани процеси и услуги. Този правен инструмент е предназначен да породи ангажиментите, необходими за въвеждане на различни митнически електронни системи, и да създаде условия за бъдещи ангажименти по отношение на понятията „едно гише“ и „едно спиране“. Основната му цел е да определи какви действия е необходимо да бъдат предприети и какви срокове да бъдат спазени от всички заинтересовани лица, за да се постигне целта „опростена електронна среда за митниците и търговията“ до датата на влизане в сила на модернизирания Митнически кодекс.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

1. Общи положения

В своята обща позиция Съветът споделя целта на предложението, а именно установяване на електронна среда за митниците и търговията. Като се имат предвид обаче техническите трудности, присъщи на такъв амбициозен проект, свързан с отпускането на значителни по размер ресурси от националните администрации, Съветът предпочита поетапен подход, който позволява въвеждането на електронните системи чрез последователни фази.

2. Изменения, внесени от ЕП

Европейският парламент не е приел изменения на предложението.

3. Нови елементи, добавени от Съвета

Основните елементи на общата позиция, които се различават от предложението на Комисията, са, както следва:

Съображения 12 и 13

Тези нови съображения, във връзка с разпоредбите на членове 15 и 16, упълномощаващи Комисията да приема мерки за изпълнение, се отнасят до удължаването на сроковете, предвидени в член 4, параграфи 2, 3 и 5. Тъй като тези мерки са от общ характер и имат за цел да изменят несъществени елементи от решението, те трябва да бъдат приети съгласно процедурата по регулиране с контрол в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., изменено с Решение 2006/512/ЕО.

Член 1 — Електронни митнически системи

Текстът е изменен, с цел да се поясни, че електронният обмен засяга „данните, които се съдържат в митническите декларации, придружаващите митническите декларации документи, удостоверенията и другата съответна информация“.

⁽¹⁾ ОВ С 49, 28.2.2006 г., стр. 37.

⁽²⁾ ОВ С ...

Член 2 — Цели

- Параграф 1, буква в): текстът „и залавянето на опасни и незаконни стоки“ е заличен, тъй като тази цел вече е включена в израза „контрол на стоки“;
- Параграф 1, буква г): думата „помощ“ е добавена, за да обозначи, че електронните системи сами по себе си не осигуряват събирането на митни сборове, но подпомагат митническите органи при изпълнението на тази задача. Изразът „митнически задължения и други такси“ е включен в съответствие с текста на предложението за модернизирания Митнически кодекс;
- Параграф 1, буква д): думата „получава“ е добавена, за да отрази факта, че информацията следва да се обменя двупосочно в международната мрежа за доставки;
- Параграф 1, буква е): новата формулировка реорганизира потока от данни между органите на страните износителки и страните вносителки, както и между митническите органи и икономическите оператори;
- Параграф 2, буква б): текстът е изменен, за да отчете процесите, свързани с митниците, в съответствие с целите, предвидени в параграф 1;
- Параграф 2, буква в): принципът на субсидиарността, посочен в съображение 11, се отнася до цялото решение и съответно не следва да се повтаря тук;
- Параграф 3: Съветът счита, че следва да се насърчава оперативната съвместимост на електронните митнически системи не само с митническите системи на трети страни, но и с тези на международни организации, при условие че тази цел е обект на подходящи финансови договорености.

Член 3 — Обмен на данни

- Параграф 1 е преформулиран и съкратен, а думите „митнически органи“ са включени в съответствие с текста на предложението за модернизирания Митнически кодекс. Съгласно буква в) обменът на данни се ограничава в рамките на официалните агенции;
- С цел отчитане на действащото законодателство на Общността в областта на защитата на данни, Съветът е добавил нов параграф 2 относно разкриването или съобщаването на данни.

Член 4 — Системи и услуги и график

Член 4 е изменен, за да позволи последователни срокове — подход, който Съветът счита за по-подходящ за въвеждането на предвидените в предложението системи и услуги.

- Параграф 1: с общата позиция държавите-членки се ангажират да приведат в действие (не само да установят) електронните системи, посочени в букви от а) до в), в съответствие с изискванията и графици, определени в действащото законодателство;
- Параграф 1, буква а): системите за внос и износ следва да бъдат оперативно съвместими със системата за транзит (вече внедрена). Електронните интерфейси са преместени в параграф 4, буква б);
- Параграф 1, буква б): системата за регистрация на икономическите оператори, която следва също така да позволява тяхната идентификация и да бъде оперативно съвместима със системата за одобрени икономически оператори, следва да отчита съществуващите системи на Общността или национални системи, за да се избегнат припокривания и ненужни разходи;
- Параграф 1, буква в): създаването на тази нова буква е следствие от предложението за модернизирания Митнически кодекс и определената в него роля на оторизирания икономически оператор. Общите митнически портали са преместени в параграф 2;
- Параграф 2: разпоредба, преместена от параграф 1, буква в): въпреки че текстът е преформулиран, съдържанието на тази разпоредба за общите митнически портали остава непроменено;

- Параграф 3: разпоредба, преместена от параграф 2, буква б): въпреки че текстът е преформулиран, съдържанието на тази разпоредба за интегрираната тарифна среда остава непроменено;
- Параграф 4: Съветът счита, че с цел гарантиране постигането на заложените в предложението цели, в срок от три години след влизането в сила на настоящото решение и в сътрудничество с държавите-членки Комисията следва да оцени общите функционални спецификации за рамка за единствени точки за достъп, електронни интерфейси за икономически оператори (преди в параграф 1, буква а) и услуги на едно гише;
- Параграф 5: след положителната оценка по параграф 4, в срок от три години държавите-членки се ангажират да положат усилие да създадат и приведат в действие рамката за единствени точки за достъп и електронните интерфейси за икономическите оператори;
- Параграф 6: държавите-членки и Комисията поемат ангажимента да положат усилие да създадат и приведат в действие рамката за услуги на едно гише, като напредъкът в тази област се оценява и съобщава в съответствие с член 12;
- Параграф 7: новата формулировка позволява поддържането, наред с усъвършенстването, на системите, описани в параграфите по-горе.

Член 5 — Елементи и отговорности

Изменението на член 5 пояснява отговорностите за общностните и националните елементи, обединени в неизчерпателен списък, добавя към общностните елементи проучвания на приложимостта и уточнява спецификациите на общата система.

Член 6 — Задачи на Комисията

- Буква а): разполагането на електронни митнически системи е добавено към задачите, обединени в неизчерпателен списък;
- Буква в): Съветът създаде тази разпоредба, за да свърже задачите, възложени на Комисията за изпълнение, с многогодишния стратегически план (предвиден в член 8, параграф 2);
- Буква д): Съветът счита, че осъществяваната от Комисията координация на общностно равнище по отношение на електронните митнически услуги и услугите на едно гише следва също да насърчава популяризирането и въвеждането на тези услуги на национално равнище;
- Буква е): Съветът счита, че координацията на нуждите от обучение е отговорност на Комисията.

Член 7 — Задачи на държавите-членки

- Параграф 1, буква а): внедряването на електронни митнически системи е добавено към задачите, обединени в неизчерпателен списък (в съответствие с член 6, буква а);
- Параграф 1, буква е): обучението е добавено към списъка със задачи, за които отговарят държавите-членки (тази разпоредба е отражение на член 6, буква е);
- Параграф 2: Съветът счита, че държавите-членки следва да съобщават ежегодно на Комисията какви ресурси са необходими, за да се спази разпоредбата на член 4 и да се изпълни многогодишният стратегически план;
- Параграф 3: Съветът счита, че държавите-членки следва да информират Комисията, без да търсят одобрението ѝ, преди да предприемат действие, свързано с електронните митнически системи, което може да изложи на риск тяхната оперативна съвместимост или функциониране.

Член 8 — Стратегия и координация

Съветът измени заглавието на член 8, за да се отрази значението на подходящата координация и стратегия за въвеждане на предвидените в предложението системи и услуги. В параграф 1, буква в) е добавена координацията на информацията от митническите органи и икономическите оператори. Параграф 1, буква д) е приведен в съответствие с новата формулировка на член 4.

Член 10 — Финансови разпоредби

- Параграф 1 създава връзка с член 2, параграф 3, и разходите, които се поемат от трети държави и международни организации в съответствие с тази разпоредба;
- Параграф 4: първата част на тази разпоредба е преместена в член 7, параграф 2.

Член 12 — Доклади

- Параграф 2 се изменя, като датата за предаване на годишния доклад се отлага за март, с което се дава достатъчно време на държавите-членки да подготвят своите доклади, като за тези доклади се използва стандартен формат;
- В параграф 3 Съветът съответно отлага от март за юни датата за предаване на консолидирания годишен доклад, определена от Комисията. Този консолидиран доклад следва също да съдържа оценка на напредъка, постигнат от държавите-членки и Комисията, по-специално по отношение на въвеждането на определените в член 4 системи и услуги, и на възможната необходимост от удължаване на сроковете, посочени в този член. Консолидираният доклад, който следва да се предаде и на Групата за митническа политика, следва да съдържа резултатите от проведените от Комисията посещения за мониторинг.

Член 15 — Мерки за прилагане

С тази нова разпоредба Съветът предвижда Комисията да приеме мерките за прилагане в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, като предвижда удължаване на сроковете, предвидени в член 4, параграфи 2, 3 и 5.

Член 16 — Комитет

Тази нова разпоредба се отнася до комитета, чиято задача е да подпомага Комисията при приемането на мерките за прилагане, посочени в член 15.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Общата позиция, която е приета единодушно от Съвета и е подкрепена от Комисията, е предназначена да постигне, в реалистичен срок и предвид свързаните с нея технически и политически предизвикателства, целта на предложеното решение, а именно „установяване на електронна среда за митниците и търговията и създаване на правен инструмент за въвеждане на оперативно съвместими и достъпни автоматизирани митнически системи, както и за съгласувани процеси и услуги“.

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 12/2007

приета от Съвета на 23 юли 2007 година

с оглед приемането на Директива .../.../ЕО на Европейския парламент и на Съвета от ... за установяване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морската среда (Рамкова директива за морската стратегия)

(текст от значение за ЕИП)

(2007/С 242 Е/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Морските води под суверенитета и юрисдикцията на държавите-членки на Европейския съюз включват води в Средиземно море, Балтийско море, Черно море и Североизточния Атлантически океан, включително водите около Азорските острови, Мадейра и Канарските острови.
- (2) Очевидно е, че нерядко има прекомерен натиск върху морските природни ресурси и прекомерно търсене на морски екологични услуги, както и че Общността трябва да намали въздействието си върху морските води.
- (3) Морската среда е ценно наследство, което трябва да бъде защитавано, съхранявано и когато е практически възможно, възстановявано, с крайната цел да се запази биологичното разнообразие и да се осигурят океани и морета, характеризиращи се с разнообразие и динамика, които са чисти, здравословни и продуктивни. В това отношение настоящата директива следва да осигури екологичния стълб на бъдещата морска политика на Европейския съюз.
- (4) В съответствие с Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шестата програма за действие на Общността за околната среда ⁽⁴⁾, е разработена тематична стратегия за защита и запазване на морската среда, чиято обща цел е да насърчи устойчивото използване на моретата и запазване на морските екосистеми.
- (5) Разработването и изпълнението на тематичната стратегия следва да имат за цел опазването на морската екосистема. Този подход следва да се прилага и към защитените територии, както и да обхваща всички човешки дейности, които оказват въздействие върху морската среда.

(6) Необходимо е да продължи формулирането на биологични и екологични цели и референтни рамки, които да са съобразени с целите, предвидени в Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽⁵⁾ (наричана по-долу „Директивата за местообитанията“), Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици ⁽⁶⁾ (наричана по-долу „Директивата за птиците“), Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽⁷⁾ и съответните международни споразумения.

(7) Когато се прилага основан на екосистемите подход към управлението на човешките дейности, като същевременно с това се дава възможност за устойчиво използване на морските продукти и услуги, следва да се отдава приоритетно значение на постигането или поддържането на добро състояние на околната среда в морската среда на Общността, на продължаването на нейната защита и съхранение, както и на предотвратяването на по-нататъшното ѝ влошаване.

(8) За да се постигнат тези цели е необходимо да има прозрачна и последователна законодателна рамка. Тази рамка следва да допринася за постигането на взаимна обвързаност между отделните политики и да насърчава включването на екологични съображения в останалите политики, като например Общата политика в областта на рибарството, Общата селскостопанска политика и други подобни политики на Общността. Законодателната рамка следва да осигури обща рамка за действия, както и да позволи предприетите действия да бъдат координирани, последователни и правилно съчетани с действията, осъществявани по линия на друго общностно законодателство и международни споразумения.

(9) Разнообразните условия, проблеми и потребности на отделните морски региони или подрегиони, които съставляват морската среда в Общността, изискват различни специфични решения. Това разнообразие следва да се отчита на всички етапи от подготовката на морски стратегии, но най-вече при подготвянето, планирането и изпълнението на мерки за постигане на добро състояние на околната среда в морската среда на Общността на равнище морски региони и подрегиони.

⁽¹⁾ ОВ С 185, 8.8.2006 г., стр. 20.

⁽²⁾ ОВ С 206, 29.8.2006 г., стр. 5.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 14 ноември 2006 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 23 юли 2007 г. и Позиция на Европейския парламент от ... (все още не публикувана в Официален вестник).

⁽⁴⁾ ОВ L 242, 10.9.2002, стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 368).

⁽⁶⁾ ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/105/ЕО.

⁽⁷⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1. Директива, изменена с Решение № 2455/2001/ЕО (ОВ L 331, 15.12.2001 г., стр. 1).

- (10) Следователно всяка държава-членка следва да разработи морска стратегия за своите морски води, която отчита спецификата на тези води, като същевременно отразява общата характеристика на съответния морски регион или подрегион. Морските стратегии следва да намират оптимален израз в изпълнението на програми с мерки, създадени с цел постигане или поддържане на добро състояние на околната среда. Все пак не трябва да се изисква от държавите-членки да предприемат специфични стъпки там, където няма значителен риск за морската среда или където съответстващите разходи биха били несъразмерно високи спрямо риска за морската среда, при условие че всяко решение да не се предприемат действия е надлежно аргументирано.
- (11) Поради трансграничната същност на морската среда държавите-членки следва да си сътрудничат, за да осигурят координираното разработване на морски стратегии за всеки морски регион или подрегион. Тъй като някои морски региони или подрегиони са общи с други държави-членки или с трети страни, държавите-членки следва да положат всички усилия, за да гарантират тясна координация с всички държави-членки и други заинтересовани страни. Когато е практически осъществимо и целесъобразно, следва да се използват съществуващите институционални структури в морските региони или подрегиони, в частност регионалните морски конвенции, за да се гарантира такава координация.
- (12) Държавите-членки, които граничат с един и същ морски регион или подрегион, попадащ в приложното поле на настоящата директива, в който състоянието на морето е критично до степен, изискваща спешни действия, следва да се стремят да се споразумеят за план за действия, включващ по-ранното въвеждане в действие на програми с мерки. В подобни случаи Комисията следва да обмисли осъществяването на действия в подкрепа на повишените усилия на държавите-членки за подобряване на морската среда, като превърне въпросния регион в пилотен проект.
- (13) Не всички държави-членки имат морски води по смисъла на настоящата директива и следователно действието на разпоредбите на директивата, отнасящи се изключително до държави-членки, които имат морски води, следва да се отнася само до тези държави-членки.
- (14) Тъй като е належащо да се предприемат действия в международен план за постигане на посочените цели, настоящата директива следва да засили в още по-голяма степен взаимната обвързаност между приноса на Общността и на нейните държави-членки по силата на международните споразумения.
- (15) Общността и нейните държави-членки са страна по Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS), одобрена с Решение 98/392/ЕО на Съвета от 23 март 1998 г. относно сключването от Европейската общност на UNCLOS и на споразумението от 28 юли 1994 г. относно изпълнението на част XI от нея ⁽¹⁾. Следователно задълженията на Общността и нейните държави-членки по тези споразумения следва да бъдат напълно отчетени в настоящата директива.
- (16) Настоящата директива следва също така да подкрепи решителната позиция, заета от Общността в контекста на Конвенцията за биологичното разнообразие, одобрена с Решение 93/626/ЕИО на Съвета ⁽²⁾ за преустановяване на загубата на биологично разнообразие, за осигуряване на съхранението и устойчивото използване на морското биологично разнообразие и за създаване на световна мрежа от морски защитени зони до 2012 г. Освен това тя следва да допринесе за постигането на целите на Седмата конференция на страните по Конвенцията за биологичното разнообразие, която прие обстойна програма за работа по отношение на морското и крайбрежното биологично разнообразие с редица общи и конкретни цели и дейности, целящи да спрат загубата на биологично разнообразие в национален, регионален и световен мащаб, и да гарантират способността на морската екосистема да осигурява предоставянето на продукти и услуги, както и програма за работа в защитени зони, с цел създаване и поддържане на екологично представителни системи на морски защитени зони до 2012 г. Задълженията на държавите-членки да определят обекти по „Натура 2000“ в съответствие с Директивата за птиците и Директивата за местообитанията ще окаже съществен принос към този процес.
- (17) Настоящата директива следва да допринесе за изпълнението на задълженията и поетите важни ангажменти от Общността и държавите-членки по няколко други релевантни международни споразумения, свързани със защитата на морската среда от замърсяване: Конвенцията за защитата на морската среда в района на Балтийско море, одобрена с Решение 94/157/ЕО на Съвета ⁽³⁾, Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан, одобрена с Решение 98/249/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾, включително новото ѝ приложение V относно защитата и запазването на екосистемите и биологичното разнообразие на морската зона и съответстващото допълнение 3, одобрено с Решение 2000/340/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾, и Конвенцията за опазване на морската среда и крайбрежния регион на Средиземно море, одобрена с Решение 77/585/ЕИО на Съвета ⁽⁶⁾, и измененията ѝ от 1995 г., одобрени с Решение 1999/802/ЕО на Съвета ⁽⁷⁾, както и Протоколът към нея за опазване на Средиземно море от замърсяване от наземни източници, одобрен с Решение 83/101/ЕИО на Съвета ⁽⁸⁾, и неговите изменения от 1996 г., одобрени с Решение 1999/801/ЕО на Съвета ⁽⁹⁾. Настоящата директива следва да допринесе и за изпълнението на задълженията на държавите-членки по Конвенцията за опазването на Черно море от замърсяване, по която те са поели важни ангажменти, свързани със защитата на морската среда от замърсяване, и по която Общността все още не е член, но по отношение на която има статут на наблюдател.

⁽²⁾ ОВ L 309, 13.12.1993 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 73, 16.3.1994 г., стр. 19.

⁽⁴⁾ ОВ L 104, 3.4.1998 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 118, 19.5.2000 г., стр. 44.

⁽⁶⁾ ОВ L 240, 19.9.1977 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 322, 14.12.1999 г., стр. 32.

⁽⁸⁾ ОВ L 67, 12.3.1983 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 322, 14.12.1999 г., стр. 18.

⁽¹⁾ ОВ L 179, 23.6.1998 г., стр. 1.

- (18) Необходимо е да бъдат поканени третите страни, които имат общи морски води в даден морски регион или подрегион, да участват в процеса, регламентиран в настоящата директива, за да се улесни по този начин постигането на добро състояние на околната среда в дадения морски регион или подрегион.
- (19) За постигането на целите на настоящата директива е от решаващо значение да се гарантира, че целите по опазването, мерките за управление, както и дейностите по мониторинга и оценката, предвидени във връзка със защитените морски зони, които държавите-членки желаят да определят, са залегнали в техните програми с мерки.
- (20) Тъй като програмите с мерки, изпълнявани в рамките на морските стратегии, ще бъдат ефективни само ако са изготвени на базата на задълбочено познаване на състоянието на морската среда в дадена зона и са максимално съобразени с потребностите на съответните води във всяка държава-членка и в по-широк план — на дадения морски регион или подрегион, е необходимо да се предвиди изготвянето на подходяща рамка на национално равнище, включваща морски изследвания и мониторингови дейности, които да предоставят нужната за формулиране на политиките информация. На общностно равнище политиката за изследователската и развойната дейност трябва неизменно да оказва подкрепа на изследванията в тази област. Отчитането на въпросите, свързани с морето, в Седмата рамкова програма за изследователска и развойна дейност е важна стъпка в тази посока.
- (21) Като първа стъпка в подготовката на програми с мерки, държавите-членки, намиращи се в морски регион или подрегион, следва да направят анализ на характеристиките на техните морски води и на натиска и въздействието върху тях, като набележат преобладаващите форми на натиск и въздействие върху тези води, и направят икономически и социален анализ на тяхното ползване и на цената на влошаването на морската среда. За база на техните анализи те могат да използват вече направени оценки във връзка с регионалните морски конвенции.
- (22) Въз основа на такива анализи държавите-членки следва впоследствие да определят за морските си води набор от характеристики, присъщи на доброто състояние на околната среда. За тези цели е уместно да се предвиди разработването на критерии и методологични стандарти, за да се гарантира последователност и да се осигури съпоставимост между морските региони и подрегиони по отношение на степента, в която е постигнато добро състояние на околната среда.
- (23) Следващата стъпка за постигане на добро състояние на околната среда следва да бъде набелязването на екологични цели и програми за мониторинг за текуща оценка, позволяващи да се прави редовна оценка на морските води.
- (24) След това държавите-членки следва да изготвят и изпълнят програми с мерки, целящи да постигнат или поддържат добро състояние на околната среда в съответните води, като същевременно съблюдают действащите общностни и международни изисквания, както и потребностите на конкретния морски регион или подрегион.
- (25) Уместно е държавите-членки да предприемат гореспоменатите стъпки, за да придобият необходимата целенасоченост. За да се осигури съгласуваност на действията както в Общността като цяло, така и по отношение на глобалните ангажименти, е важно държавите-членки да уведомяват Комисията за предприетите стъпки, за да може тя да прецени съгласуваността на действията в рамките на отделните морски региони или подрегиони и да съветва държавите-членки по подходящ начин.
- (26) От съображения за справедливост и осъществимост е уместно да се регламентирант случаите, в които би било невъзможно дадена държава-членка да постигне желаното ниво по отношение на поставените екологични цели.
- (27) В тази връзка е необходимо да се предвидят два специални случая. Първият се отнася до ситуация, при която държавата-членка, действайки самостоятелно, не може да изпълни екологичните си цели поради действие или бездействие, за което тази държава-членка не носи отговорност, или поради естествени причини или непреодолима сила, или породени от действия, които тази държава-членка е предприела по причини от висш обществен интерес, които превишават по значимост отрицателното въздействие върху околната среда, или поради това, че природните условия не позволяват своевременно подобрене на състоянието на морските води. Въпросната държава-членка следва да обоснове причината, поради която тя счита, че се е появил такъв специален случай, и да посочи засегнатата зона, както и да вземе подходящи *ad hoc* мерки, с цел да продължи да преследва екологичните цели, да предотврати по-нататъшно влошаване на състоянието на засегнатите морски води и да смекчи отрицателното въздействие в рамките на дадения морски регион или подрегион.
- (28) Вторият вид специален случай се отнася до ситуация, когато държава-членка регистрира проблем, оказващ въздействие върху състоянието на околната среда в морските ѝ води, а дори може би и върху целия морски регион или подрегион, който не може да бъде отстранен посредством вземането на мерки на национално равнище, или пък който е свързан с друга политика на Общността или с международно споразумение. В такъв случай следва да се предвидят мерки за информиране на Комисията в рамките на установения във връзка с програмите с мерки ред за уведомяване, а когато е необходимо действие от страна на Общността, да се отправят уместни предложения към Комисията и Съвета.
- (29) Въпреки това предвидената във връзка със специалните случаи гъвкавост следва да се подлага на контрол на общностно равнище. Следователно по отношение на първия случай е уместно, когато се прави оценката, да се отпаде дължимо внимание на ефикасността на взетите *ad hoc* мерки. Освен това в случаите, в които държава-членка се позовава на висш обществен интерес, следва да се предприемат стъпки за да се гарантира, че породените в резултат на това изменения в морската среда не възпрепятстват трайно или не излагат на риск постигането на добро състояние на околната среда в дадения морски регион или подрегион. Комисията следва да отправя съответни съвети към държавите-членки, ако счита, че предвидените мерки не са достатъчни или подходящи, за да гарантират съгласуваност на действията в рамките на дадения морски регион или подрегион.

- (30) По отношение на втория специален случай Комисията следва да разгледа въпроса и да отговори в срок от шест месеца. Когато е подходящо Комисията следва да отрази препоръките на държавите-членки, когато представя на Европейския парламент и на Съвета предложения, свързани с тях.
- (31) Предвид динамичната природа на морските екосистеми и тяхната естествена изменямост, и като се има предвид, че натискът и въздействията върху тях могат да варират според развитието на различните видове човешка дейност и според въздействието на промяната на климата, е важно да се отчете, че с течение на времето определянето на доброто състояние на околната среда може да се наложи да бъде адаптирано. По тази причина програмите с мерки относно защитата и управлението на морската среда трябва да бъдат гъвкави и адаптивни и да отчитат развитието в областта на науката и технологията. Следователно е необходимо да се предвиди разпоредба за редовно актуализиране на морските стратегии.
- (32) Необходимо е също така да се предвиди публикуване на програмите с мерки и техните актуализирани варианти, както и представяне на Комисията на междинни доклади, описващи напредъка по изпълнение на програмата.
- (33) За да се осигури активното участие на обществеността във формулирането, изпълнението и актуализирането на морските стратегии, следва да се предвидят разпоредби за подходящото разпространение на информация за отделните елементи на морските стратегии и за техните актуализирани варианти, както и при поискване да се посочи информацията, използвана за разработването на морските стратегии, в съответствие със законодателството на Общността за обществен достъп до информация за околната среда.
- (34) В срок от две години след като получи всички програми с мерки, но не по-късно от 2021 г., Комисията следва да представи първия доклад за оценка на изпълнението на настоящата директива. Последващите доклади на Комисията следва да се публикуват на всеки шест години.
- (35) Следва да се предвиди приемането на методологични стандарти за оценка на състоянието на морската среда, мониторинга и екологичните цели, както и за приемането на технически формати за целите на предаването и обработката на данни в съответствие с Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (Inspire) ⁽¹⁾.
- (36) Мерките, регламентиращи управлението на рибарството, следва да се взимат единствено в контекста на Общата политика в областта на рибарството, установена с Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на Общата политика в областта на рибарството ⁽²⁾, на базата на научни становища, и следователно такива мерки не са предмет на настоящата директива. Членове 30 и 31 от Договора за Евратом регламентират заустванията и емисиите в резултат от използването на радиоактивен материал, и следователно не са предмет на настоящата директива.
- (37) Общата политика в областта на рибарството следва да отчита екологичните въздействия на риболова и целите на настоящата директива.
- (38) Ако държавите-членки решат, че е желателно да предприемат действия в гореспомнатите области или в други области, свързани с друга общностна политика или с международно споразумение, те следва да отправят уместни препоръки за действия на Общността.
- (39) Тъй като целите на настоящата директива, а именно защита и запазване на морската среда, предотвратяване на нейното влошаване и, когато това е осъществимо, възстановяване на тази среда в зони, които са били неблагоприятно засегнати, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на директивата, могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, установен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, както е установен в посочения член, мерките, съдържащи се в настоящата директива, не надхвърлят необходимото за постигането на тези цели.
- (40) Програмите с мерки и последващите действия на държавите-членки следва да се базират на подход към управлението на човешките дейности, съобразен с екосистемите и на принципите, посочени в член 174 от Договора, особено принципа на предпазните мерки.
- (41) Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата за основните права на Европейския съюз ⁽³⁾, и по-специално член 37 от нея, с който се цели да се насърчи засилване на присъствието в политиките на Общността на високо ниво на защита и подобро качество на околната среда в съответствие с принципа на устойчивото развитие.
- (42) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

⁽³⁾ ОВ C 364, 18.12.2000 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽¹⁾ ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1.

(43) На Комисията следва да се предоставят правомощия да адаптира приложения III, IV и V към настоящата директива към научния и техническия прогрес. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, те следва да се приемат в съответствие с процедура по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.

(44) На Комисията следва да се предоставят правомощия да установи критерии и методологични стандарти, отчитайки наличието на добро състояние на околната среда, както и да приема спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да допълнят настоящата директива с нови несъществени елементи, те следва да се приемат в съответствие с процедура по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Предмет

1. Настоящата директива установява рамка за защита и опазване на морската среда, за предотвратяване на нейното влошаване и когато това е осъществимо, за възстановяването на тази среда в зони, които са били неблагоприятно засегнати.

За целта се разработват и прилагат морски стратегии, за да се постигне или поддържа добро състояние на околната среда в морската среда най-късно до 2021 г.

2. Морските стратегии прилагат екосистемен подход при управлението на човешките дейности, като в същото време позволяват устойчивото използване на морските продукти и услуги.

3. Настоящата директива спомага за съгласуваността между различните политики, споразумения и законодателни мерки, които въздействат върху морската среда, и се стреми да гарантира интегрирането на грижата за околната среда в тях.

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага спрямо всички морски води, определени в член 3, параграф 1.

2. Настоящата директива не се прилага спрямо дейности, чиято единствена цел е отбрана или национална сигурност. Държавите-членки въпреки това полагат усилия да гарантират, че такива дейности се извършват по начин, съвместим, доколкото това е уместно и практически осъществимо, с целите на настоящата директива.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „морски води“ означава водите, морското дъно и подпочвения слой откъм страната на откритото море спрямо контролната линия, по която се измерва протежението на териториалните води, до най-крайната зона, в която дадена държава-членка има и/или упражнява права на юрисдикция в съответствие с UNCLOS, с изключение на водите, съседни на страните и териториите, посочени в приложение II към Договора и френските отвъдморски департаменти и територии. Морските води откъм страната на откритото море по отношение на контролната линия, за които се прилага Директива 2000/60/ЕО, се включват дотолкова, доколкото става дума за съществени елементи на защитата на морската среда, които са извън приложното поле на Директива 2000/60/ЕО;

2. „морски регион“ означава морски регион, определен в член 4. Морските региони и техните подрегиони се определят, с цел да се улесни прилагането на настоящата директива, като се отчитат хидроложките, океанографските и биогеографските характеристики;

3. „морска стратегия“ означава стратегията, която ще бъде разработена и прилагана по отношение на всеки съответен морски регион или подрегион, предвиден в член 5;

4. „състояние на околната среда“ означава общото състояние на околната среда в морските води, като се отчитат структурата, функциите и процесите в съставляващите я морски екосистеми, заедно с естествените физиографски, географски и климатични фактори, както и физическите и химическите условия, в това число и условията, произтичащи от човешки дейности в съответната зона;

5. „добро състояние на околната среда“ означава състояние на околната среда в морски води, когато те осигуряват екологично разнообразни и динамични океани и морета, които са чисти, здравословни и продуктивни в рамките на присъщите за тях условия, и при които използването на морската среда е на устойчиво ниво, като по този начин се запазва потенциалът за използване и за дейности от сегашните и бъдещите поколения, т.е.:

a) структурата, функциите и процесите в морските екосистеми, заедно със съответните физиографски, географски и климатични фактори позволяват на екосистемите да функционират пълноценно и да поддържат своето равновесие. Морските видове и местообитания са защитени, предотвратено е намаляването на биологичното разнообразие вследствие на човешки дейности, а разнообразните биологични компоненти функционират в равновесие;

б) хидроморфологичните, физичните и химичните свойства на екосистемите, включително тези, произтичащи от човешки дейности в съответната зона, поддържат екосистемите във вида, описан по-горе. Веществата и енергията, въведени в морската среда от човека, не причиняват ефекти на замърсяване.

Доброто състояние на околната среда се определя за мащабите на морския регион или подрегион, посочени в член 4, въз основа на типовите качествени дескриптори, посочени в приложение I. За постигане на напредък към добро състояние на околната среда се използва адаптивно управление въз основа на екосистемния подход;

6. „критерии“ означава ясно определени технически характеристики, които са тясно свързани с типовите качествени дескриптори;
7. „екологична цел“ означава качествено или количествено описание на желаното състояние на различните компоненти на морските води за всеки морски регион или подрегион. Екологичните цели се определят в съответствие с член 10;
8. „замърсяване“ означава пряко или непряко въвеждане в морската среда, като резултат от човешки дейности, на вещества или енергия, в това число предизвикан от човека морски подводен шум, което причинява или може да причини вредни последствия, като увреждане на живите ресурси и морските екосистеми, опасност за здравето на човека, пречки за извършване на морски дейности, в това число риболов, туризъм и отдих, както и други законосъобразни начини за използване на морето, влошаване на качествата на морската вода и ограничаване на свързаните с това възможности за отдих, или общо казано, влошаване на възможностите за устойчиво използване на морските продукти и услуги;
9. „специфична зона“ означава зона в морските води на държава-членка, в която екологичните цели не могат да бъдат постигнати чрез мерки, предприети от тази държава-членка поради причините, посочени в член 14;
10. „регионално сътрудничество“ означава сътрудничество и координиране на дейностите на държавите-членки, а когато това е възможно — и на трети страни, които са част от същия морски регион или подрегион, с цел развитие и прилагане на морски стратегии;
11. „регионална морска конвенция“ означава всяка една от международните конвенции или споразумения, заедно с техните управляващи органи, създадени с цел опазване на морската среда в морските региони, посочени в член 4, като Конвенцията за защита на морската среда в района на Балтийско море, Конвенцията за защита на морската среда на Североизточния Атлантически океан и Конвенцията за опазване на морската среда и крайбрежния регион на Средиземно море.

Член 4

Морски региони и подрегиони

1. При изпълнението на своите задължения по настоящата директива държавите-членки отчитат факта, че морските води под техен суверенитет или юрисдикция представляват неделима част от следните морски региони:

а) Балтийско море;

б) Североизточен Атлантически океан;

в) Средиземно море;

г) Черно море.

2. За да бъде отчетена спецификата на конкретна зона, държавите-членки могат да прилагат настоящата директива по отношение на подразделения на подходящо ниво на морските води, посочени в параграф 1, при условие че такива подразделения се определят по начин, съвместим със следните морски подрегиони:

а) в Североизточния Атлантически океан:

i) Северно море в широки граници, в това число Категат и пролива Ламанш;

ii) Келтско море;

iii) Бискайския залив и Иберийското крайбрежие;

iv) в Атлантическия океан — биогеографския район Макаронезия, определен от водите около Азорските острови, островите Мадейра и Канарските острови;

б) в Средиземно море:

i) западната част на Средиземно море;

ii) Адриатическо море;

iii) Йонийско море и централната част на Средиземно море;

iv) Егейско море и Леванта.

Държавите-членки информират Комисията за всички подразделения към датата, посочена в член 24, параграф 1, първа алинея, като могат да ги преразгледат след като приключи първоначалната оценка, предвидена в член 5, параграф 2, буква а), подточка i).

Член 5

Морски стратегии

1. Всяка държава-членка разработва морска стратегия за своите морски води за всеки морски регион или подрегион в съответствие с плана за действие, установен в параграф 2, букви а) и б).

2. Държавите-членки си сътрудничат, за да гарантират координираност на мерките, необходими за постигане на целите на настоящата директива в рамките на всеки морски регион или подрегион, и по-специално координираност на различните елементи на морските стратегии, посочени в букви а) и б), както следва:

а) подготовка:

- i) първоначална оценка на текущото състояние на околната среда на съответните води и на въздействието на човешката дейност върху околната среда в съответствие с член 8 до ... (*);
- ii) определяне на доброто състояние на околната среда в съответните води в съответствие с член 9, параграф 1 до ... (*);
- iii) определяне на поредица от екологични цели и свързани с тях индикатори в съответствие с член 10, параграф 1 до ... (**);
- iv) определяне и изпълнение на програма за мониторинг на текущите оценки и редовно актуализиране на целите в съответствие с член 11, параграф 1, до ... (***), освен в случаите, когато съответното законодателство на Общността предвижда друго;

б) програми с мерки:

- i) разработване, най-късно до 2016 г., на програма с мерки, разработени с цел да се постигне и поддържа добро състояние на околната среда, в съответствие с член 13, параграфи 1, 2 и 3;
- ii) въвеждане в действие на програмата, предвидена в подточка i), най-късно до 2018 г., в съответствие с член 13, параграф 7.

3. Държавите-членки, които имат граници в един и същ морски регион или подрегион, попадат в приложното поле на настоящата директива, където състоянието на морето е така критично, че налага спешни действия, следва да се стремят да договорят план за действие в съответствие с параграф 1, който включва по-ранно влизане в сила на програмата с мерки. В тези случаи:

а) съответните държави-членки информират Комисията за променения график и действат според него;

б) Комисията се приканва да обмисли оказването на съдействие на държавите-членки в сериозните им усилия да подобрят морската среда, като превърне съответния район в пилотен проект.

4. Държавите-членки разработват и прилагат всички елементи на морските стратегии, посочени в параграф 2, букви а) и б), като при това от тях не се изисква да предприемат конкретни стъпки, ако не съществува сериозен риск за морската среда или ако

разходите биха били непропорционално големи, като се отчитат рисковете за морската среда.

Ако по някоя от тези причини дадена държава-членка не предприеме мерки, тя представя на Комисията необходимите обяснения, за да обоснове това свое решение.

Член 6

Регионално сътрудничество

1. За да се постигне координацията, посочена в член 5, параграф 2, държавите-членки използват, когато това е практически осъществимо и уместно, съществуващите регионални институционални структури за сътрудничество, в това число структурите, създадени по силата на регионалните морски конвенции, в чийто обхват попада съответният морски регион или подрегион.

2. За целите на настоящата директива държавите-членки, в рамките на всеки морски регион или подрегион, полагат всички възможни усилия, като използват съответните международни форуми, включително механизмите и структурите на регионалните морски конвенции, за да координират действията си с трети страни, които имат суверенитет или юрисдикция върху води в същия морски регион или подрегион.

В този контекст държавите-членки надграждат, доколкото това е възможно, върху съответните съществуващи програми и дейности, разработени в рамката на структури, създадени по силата на международни споразумения, като например регионалните морски конвенции.

Когато е уместно, координацията и сътрудничеството обхващат всички държави-членки във водосборните басейни от даден морски регион или подрегион, в това число и държави без излаз на море, за да се даде възможност на държавите-членки в съответния морски регион или подрегион да изпълнят своите задължения по настоящата директива, като използват съществуващи структури за сътрудничество, предвидени в настоящата директива или в Директива 2000/60/ЕО.

Член 7

Компетентни органи

1. До ... (****) държавите-членки определят за всеки морски регион или подрегион съответния(те) орган(и), компетентен(ни) за прилагане на настоящата директива по отношение на техните морски води.

До... (*****) държавите-членки представят на Комисията списък на определените компетентни органи заедно с данните, посочени в приложение II.

(*) 4 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

(**) 5 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

(***) 6 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

(****) 3 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

(*****) 42 месеца след датата на влизане в сила на настоящата директива.

Едновременно с това държавите-членки изпращат на Комисията списък на своите компетентни органи в онези международни структури, в които те участват и които имат отношение към изпълнението на настоящата директива.

Държавите-членки, чиято територия е в рамките на водосборния басейн на всеки морски регион или подрегион също определят орган(и), отговарящ(и) за сътрудничеството и координацията, посочени в член 6.

2. Държавите-членки информират Комисията за всички промени в информацията, предоставена съгласно параграф 1, в срок от шест месеца след влизане в сила на съответната промяна.

ГЛАВА II

МОРСКИ СТРАТЕГИИ: ПОДГОТОВКА

Член 8

Оценка

1. Държавите-членки правят първоначална оценка на своите морски води, като отчитат наличните данни, където има такива, която включва следното:

- a) анализ на основните характеристики и текущото състояние на околната среда в тези води, въз основа на примерния списък от елементи, съдържащ се в таблица 1 от приложение III, който обхваща физикохимичните характеристики и типовете местообитания, биологичните компоненти и хидроморфологията;
- b) анализ на преобладаващите видове натиск и въздействия, в това число и произтичащите от човешката дейност, върху характеристиките и състоянието на околната среда в тези води, изготвен въз основа на примерните списъци от елементи, съдържащи се в таблица 2 от приложение III, и обхващащи комбинирания качествен и количествен смесен ефект на различните видове натиск, както и очертаващи се тенденции;
- в) икономически и социален анализ на тяхното използването и на разходите, свързани с увреждането на морската среда.

2. Анализите, посочени в параграф 1, отчитат елементите, отнасящи се до крайбрежните, преходните и териториалните води, попадащи в обхвата на съответните разпоредби на Директива 2000/60/ЕО. Също така анализите отчитат или използват като база други валидни оценки като тези, изготвени съвместно в рамките на регионални морски конвенции, с цел да се направи всеобхватна оценка на състоянието на морската среда.

Член 9

Определяне на добро състояние на околната среда

1. Като се опират на първоначалната оценка, направена съгласно член 8, параграф 1, държавите-членки определят, за всеки морски регион или подрегион, набор от характеристики за добро състояние на околната среда на базата на типовете качествени дескриптори, изброени в приложение I, както и на

критериите и методологичните стандарти, посочени в параграф 3 от настоящия член.

Държавите-членки отчитат примерните списъци с елементи, изброени в приложение III, и по-специално физикохимичните характеристики, типовете местообитания, биологичните характеристики и хидроморфологията.

2. Държавите-членки нотифицират на Комисията оценките, направени съгласно член 8, параграф 1, и определенията, формулирани съгласно параграф 1 от настоящия член, не по-късно от три месеца след приключване на последните.

3. Критериите и методологичните стандарти за определяне на доброто състояние на околната среда, които имат за цел да изменят несъществени елементи на настоящата директива, като я допълват, се приемат въз основа на приложения I и III, в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3 до ... (*), по начин, който гарантира последователност и възможност за сравняване между морските райони и подрегиони по отношение на степента, в която е постигнато добро състояние на околната среда. Преди да предложи такива критерии и стандарти, Комисията се консултира с всички заинтересовани страни, включително с регионалните морски конвенции.

Член 10

Определяне на екологични цели

1. Въз основа на първоначалната оценка, извършена съгласно член 8, параграф 1, държавите-членки определят по отношение на всеки морски регион или подрегион подробен набор от екологични цели и свързани с тях индикатори, които да насочват развитието към постигане на добро състояние на околната среда в морската среда, като вземат предвид примерния списък от характеристики, посочен в приложение IV.

При разработването на тези цели и индикатори държавите-членки вземат предвид продължаващото прилагане на съответните действащи екологични цели по отношение на същите води, определени на национално, общностно или международно равнище, като гарантират, че тези цели са взаимно съвместими.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията определените от тях екологични цели в срок от три месеца след определянето им.

Член 11

Програми за мониторинг

1. Въз основа на първоначалната оценка, изготвена съгласно член 8, параграф 1, държавите-членки разработват и прилагат координирани програми за мониторинг на текущата оценка на състоянието на околната среда на своите морски води въз основа на примерните списъци с елементи, съдържащи се в приложение III, и списъка, съдържащ се в приложение V, като вземат предвид екологичните цели, определени съгласно член 10.

(*) 2 години след влизане в сила на настоящата директива.

Програмите за мониторинг надграждат и са съвместими със съответните разпоредби за оценка и мониторинг, предвидени от законодателството на Общността или от други международни споразумения.

2. Държавите-членки съобщават програмите за мониторинг на Комисията до три месеца след като бъдат разработени.

3. В съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3, се приемат спецификации и стандартизирани методи за мониторинг и оценка, които отчитат съществуващите ангажименти и осигуряват база за сравнение между резултатите от мониторинга и оценката, и чиято цел е да променят несъществени елементи на настоящата директива като я допълнят.

Член 12

Нотификации и мнения на Комисията

Въз основа на всички нотификации съгласно член 9, параграф 2, член 10, параграф 2 и член 11, параграф 2 за всеки морски регион или подрегион Комисията дава мнение на всяка държава-членка, дали нотифицираните елементи съставляват подходяща рамка за удовлетворяване на изискванията на настоящата директива.

При формулирането на своето мнение Комисията се съобразява със съгласуваността на рамковите действия в различните морски региони или подрегиони и на територията на Общността и може да поиска съответната държава-членка да предостави всякаква допълнителна информация, която е на разположение и е необходима.

ГЛАВА III

МОРСКИ СТРАТЕГИИ: ПРОГРАМИ С МЕРКИ

Член 13

Програми с мерки

1. По отношение на всеки отнасящ се до тях морски регион и подрегион държавите-членки определят мерките, които трябва да бъдат предприети, за да се постигне и поддържа добро състояние на околната среда на морските води съгласно определението в член 9, параграф 1.

Тези мерки се разработват въз основа на първоначалната оценка, направена съгласно член 8, параграф 1, като се имат предвид екологичните цели, определени в член 10 параграф 1, и като се отчитат типовете мерки, изброени в приложение VI.

2. Държавите-членки интегрират мерките, разработени съгласно параграф 1, в програма с мерки, като вземат предвид и други подобни мерки, необходими според изискванията на законодателството на Общността, и по-конкретно на Директива 2000/60/ЕО, или според международни споразумения.

3. При изготвянето на програмата с мерки съгласно параграф 2 държавите-членки се съобразяват с изискванията за устойчиво развитие и по-конкретно, със социалното и икономическото въздействие на предвидените мерки.

Държавите-членки гарантират, че мерките са икономически ефективни и технически осъществими и преди въвеждането на всяка нова мярка извършват оценка на въздействието, в това число и анализ на разходите и ползите.

4. Програмите с мерки, разработени съгласно настоящия член, следва да включват мерки, като използване на специална зони за съхранение съгласно Директива 92/43/ЕИО, на специални защитени зони съгласно Директива 79/409/ЕИО, както и на морски защитени зони, договорени от Общността или от съответните държави-членки в рамките на международни или регионални споразумения, по които те са страни.

В този контекст държавите-членки следва да гарантират, че тези зони съдействат за изграждането на съгласувана и представителна мрежа от морски защитени зони.

5. В своите програми с мерки държавите-членки посочват как ще бъдат изпълнени тези мерки и как ще спомогнат за постигане на екологичните цели, определени съгласно член 10, параграф 1.

6. Държавите-членки уведомяват Комисията и всички останали заинтересовани държави-членки за своите програми с мерки в рамките на три месеца след разработването им.

7. При спазване на член 16 държавите-членки гарантират, че програмите са приведени в изпълнение в рамките на две години от тяхното разработване.

Член 14

Изключения

1. Дадена държава-членка може да определи конкретни зони в своите морски води, в които поради някоя от причините, изброени в букви от а) до г), екологичните цели не могат да бъдат постигнати чрез мерките, предприети от тази държава-членка, или поради причините, посочени в буква д), не могат да бъдат постигнати в рамките на съответния график:

- а) действие или бездействие, за които съответната държава-членка не носи отговорност;
- б) естествени причини;
- в) непреодолима сила;
- г) изменения в характеристиките на морските води, предизвикани от действия, предприети поради причини от висш обществен интерес, които превишават по значимост отрицателното въздействие върху околната среда, в това число трансгранични въздействия;
- д) природните условия не позволяват своевременно подобряване на състоянието на съответните морски води.

Съответната държава-членка описва точно такива зони в своята програма с мерки и предоставя на Комисията аргументи в подкрепа на своята позиция. При определяне на конкретните зони държавата-членка отчита последиците за държавите-членки в съответния регион или подрегион.

Съответната държава-членка обаче предприема подходящи *ad hoc* мерки с цел да продължи дейностите за постигане на екологичните цели, да избегне по-нататъшното влошаване на състоянието на засегнатите морски води поради причините, изброени в букви б), в) или г), и да смекчи отрицателното въздействие на равнището на съответния морски регион или подрегион или в морските води на други държави-членки.

2. В случаите, които попадат в обхвата на параграф 1, буква г), държавите-членки гарантират, че измененията не препятстват трайно и не излагат на риск постигането на добро състояние на околната среда на равнището на съответния морски регион или подрегион или в морските води на други държави-членки.

3. Мерките *ad hoc*, посочени в параграф 1, трета алинея, се интегрират, доколкото е практически възможно, в програмите с мерки.

Член 15

Препоръки за действие на Общността

1. Когато някоя държава-членка идентифицира проблем, който оказва въздействие върху състоянието на околната среда на нейните морски води и който не може да бъде решен с мерки, предприети на национално равнище, или който е свързан с друга политика на Общността или с международно споразумение, държавата-членка информира Комисията за това и представя мотиви за своята позиция.

Комисията отговаря в рамките на шест месеца.

2. Когато се налага действие от страна на институциите на Общността, държавите-членки правят съответните препоръки към Комисията и Съвета относно мерките във връзка с проблемите, посочени в параграф 1. Освен когато не е посочено друго в съответното общностно законодателство, Комисията отговаря на всяка такава препоръка в рамките на шест месеца и когато е уместно, отразява препоръките, когато представя имаци отношение към въпроса предложения пред Европейския парламент и пред Съвета.

Член 16

Нотификации и мнение на Комисията

Въз основа на нотификациите относно програмите с мерки, направени съгласно член 13, параграф 6, Комисията изпраща мнението си на всяка държава-членка дали посочената програма

съставлява подходяща рамка за постигане на добро състояние на околната среда съгласно определението в член 9, параграф 1.

При формулирането на своето мнение Комисията се съобразява със съгласуваността на програмите с мерки в рамките на Общността и може да поиска съответната държава-членка да предостави всякаква допълнителна информация, която е на разположение и е необходима.

ГЛАВА IV

АКТУАЛИЗИРАНЕ, ДОКЛАДИ И ИНФОРМИРАНЕ НА ОБЩЕСТВЕНОСТТА

Член 17

Актуализиране

1. Държавите-членки гарантират, че морските стратегии по отношение на всеки морски регион и подрегион се актуализират редовно.

2. За целите на параграф 1 държавите-членки преразглеждат по координирания начин, посочен в член 5, следните елементи на своите морски стратегии веднъж на всеки шест години след първоначалното им разработване:

а) първоначалната оценка и определянето на добро състояние на околната среда, предвидени съответно в член 8, параграф 1 и член 9, параграф 1;

б) екологичните цели, определени съгласно член 10, параграф 1;

в) програмите за мониторинг, въведени съгласно член 11, параграф 1;

г) програмите с мерки, разработени съгласно член 13, параграф 2.

3. Подробностите по всяко актуализиране, проведено след преразглежданията, предвидени в параграф 2, се представят на Комисията, на органите към регионалните морски конвенции и на всички останали заинтересовани държави-членки в рамките на три месеца след публикуването им, в съответствие с член 19, параграф 2.

4. Членове 12 и 16 се прилагат *mutatis mutandis* към настоящия член.

Член 18

Междинни доклади

В срок до три години след публикуването или актуализирането на всяка програма с мерки в съответствие с член 19, параграф 2 държавите-членки представят на Комисията кратък междинен доклад, в който се описва напредъкът при изпълнението на програмата.

Член 19

Обществено обсъждане и информация

1. В съответствие със съответното действащо законодателство на Общността държавите-членки гарантират, че на всички заинтересовани страни своевременно и ефективно е дадена възможност да участват в изпълнението на настоящата директива.

2. Държавите-членки публикуват и предоставят на обществеността за забележки обобщения на елементи от своите морски стратегии или по свързаните с тях актуализации, както следва:

- а) първоначалната оценка и дефинирането на добро състояние на околната среда, предвидени съответно в член 8, параграф 1 и член 9, параграф 1;
- б) екологичните цели, определени съгласно член 10, параграф 1;
- в) програмите за мониторинг, разработени съгласно член 11, параграф 1;
- г) програмите с мерки, разработени съгласно член 13, параграф 2.

3. По отношение на достъпа до екологична информация се прилага Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕО на Съвета (¹).

Във връзка с изпълнението на задачите на Комисията по настоящата директива, държавите-членки ѝ предоставят достъп и право на използване на тези данни и информация в съответствие с Директива 2007/2/ЕО.

Член 20

Доклади на Комисията

1. Комисията публикува първия доклад за оценка на изпълнението на настоящата директива в срок до две години след получаване на всички програми с мерки, но не по-късно от 2021 г.

Комисията публикува следващите си доклади на всеки 6 години. Тя представя докладите на Европейския парламент и на Съвета.

2. Докладите, предвидени в параграф 1, включват:

- а) преглед на напредъка при изпълнението на настоящата директива;
- б) преглед на състоянието на морската среда в Общността, изготвен съвместно с Европейската агенция по околната среда

(¹) ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

и със съответните регионални морски и риболовни организации и конвенции;

- в) анализ на морските стратегии, заедно с предложения за тяхното подобряване;
- г) обобщение на информацията, получена от държавите-членки съгласно членове 12 и 16, и на оценките, направени от Комисията в съответствие с член 16, във връзка с информацията, получена от държавите-членки съгласно член 15;
- д) обобщение на предприетите мерки по всеки един от докладите, изпратени от държавите-членки на Комисията съгласно член 18;
- е) обобщение на отговорите на забележките, отправени от Европейския парламент и от Съвета, по предходни морски стратегии;
- ж) обобщение на приноса на други свързани с въпроса общностни политики за постигане на целите на настоящата директива.

Член 21

Преразглеждане на настоящата директива

Комисията преразглежда настоящата директива до ... (*) и ако е необходимо, предлага съответните изменения.

ГЛАВА V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 22

Технически адаптации

1. Приложения III, IV и V могат да се изменят в светлината на научния и техническия прогрес, в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3, като се вземат предвид сроковете за преглед и актуализация на морските стратегии, предвидени в член 17, параграф 2.

2. В съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2,

- а) за прилагането на приложения I, III, IV и V могат да бъдат приети методологични стандарти;
- б) за нуждите на преноса и обработката на информацията, в това число статистически и картографски данни, могат да бъдат въведени технически формати.

(*) 15 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

Член 23

Регулаторен комитет

1. Комисията се подпомага от комитет.
2. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.
Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.
3. Когато се прави позоваване на настоящия параграф, се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 24

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до ... (*). Те незабавно съобщават на Комисията текстовете на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните мерки от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Държавите-членки без морски води въвеждат в сила само онези мерки, които са необходими, за да се гарантира изпълнение на изискванията по членове 6 и 7.

Когато в националното законодателство вече съществуват такива мерки, съответните държави-членки съобщават на Комисията текстовете на тези мерки.

Член 25

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 26

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в ... на ...

За Европейския парламент

Председател

...

За Съвета

Председател

...

(*) 3 години след датата на влизане в сила на настоящата директива.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ОБЩИ КАЧЕСТВЕНИ ДЕСКРИПТОРИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПРЕДВИД ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДОБРО СЪСТОЯНИЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА**(ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 3, ТОЧКА 5, ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФИ 1 И 3 И ЧЛЕН 22)**

1. Всички елементи на морските хранителни мрежи се проявяват, доколкото са познати, при нормално изобилие и разнообразие.
2. Чуждите видове, въведени с човешки дейности, са на нива, които не предизвикват неблагоприятни промени в екосистемата.
3. Популациите на всички риби и ракообразни, които са обект на промишлен риболов, са в безопасните биологични граници.
4. Предизвиканата от човека еутрофикация, и по-специално неблагоприятните последици от нея, са сведени до минимум.
5. Видовете и местообитанията показват разпределение, изобилие и качество, които съответстват на преобладаващите физиографски, географски и климатични условия. Биологичното разнообразие се поддържа.
6. Целостта на морското дъно е такава, че функциите на екосистемите са запазени.
7. Трайните изменения на хидрографските условия не оказват неблагоприятно влияние върху морските екосистеми.
8. Концентрациите на замърсителите са на нива, които не водят до ефект на замърсяване.
9. Замърсителите в рибата и в други морски хранителни продукти за консумация от хората не надхвърлят нивата, установени от законодателството на Общността или от други приложими стандарти.
10. Отличителните качества и количествата на отпадъците в морските води не нанасят вреда на морската среда.
11. Въвеждането на енергия, в това число и подводен шум, не оказва неблагоприятно влияние върху морската среда.

При определянето на характеристиките на добро състояние на околната среда в даден морски регион или подрегион съгласно член 9, параграф 1 от настоящата директива държавите-членки вземат под внимание всеки един от общите качествени дескриптори, изброени в настоящото приложение, за да идентифицират онези дескриптори, които трябва да се използват за определяне на доброто състояние на околната среда на съответния морски регион или подрегион. Когато държава-членка сметне, че не е подходящо да се използва един или повече от тези дескриптори, тя представя пред Комисията своите аргументи в рамките на нотификацията, съгласно член 9, параграф 2 от настоящата директива.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ**(ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 7, ПАРАГРАФ 1)**

1. Наименование и адрес на компетентния(те) орган(и) — официално наименование и адрес на компетентния орган или на посочените органи.
2. Правен статут на компетентния(те) орган(и) — кратко описание на правния статут на компетентния(те) орган(и).
3. Отговорности — кратко описание на правните и административните отговорности на компетентния(те) орган(и) и на неговата (тяхната) роля по отношение на съответните морски води.
4. Членство — когато компетентният(те) орган(и) действа(т) като координираща институция на други компетентни органи, е необходим списък на тези органи заедно с кратко описание на институционалните връзки, установени с цел гарантиране на координацията.
5. Регионална или подрегионална координация — необходимо е кратко описание на механизмите, създадени с цел да се гарантира координацията между държавите-членки, чиито морски води попадат в един и същ морски регион или подрегион.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

**ПРИМЕРНИ СПИСЪЦИ НА ХАРАКТЕРИСТИКИ, ВИДОВЕ НАТИСК И ВЪЗДЕЙСТВИЯ
(ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 8, ПАРАГРАФ 1, ЧЛЕН 9, ПАРАГРАФИ 1 И 3, ЧЛЕН 11, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 22)**

Таблица 1

Характеристики

Физични и химични белези	<ul style="list-style-type: none"> — Топография и батиметрия на морското дъно; — Годишен и сезонен температурен режим и ледена покривка, скорост на теченията, изтласкване на долни слоеве вода, въздействие на вълните, смесителни характеристики, мътност, време на задържане; — Пространствено и времево разпределение на солеността; — Пространствено и времево разпределение на хранителни съставки (DIN, TN, DIP, TP, TOC) и кислород; — pH, pCO₂ профили или еквивалентна информация за измерване на киселинността на морската вода.
Типове местообитания	<ul style="list-style-type: none"> — Преобладаващият(те) тип(ове) местообитания на морското дъно и водния стълб с описание на типичните физични и химични характеристики, като дълбочина, температурен режим на водата, течения и други движения на водата, соленост, структура и състав на субстрата на морското дъно; — Идентификация и картографиране на специалните типове местообитания, особено на тези, признати или определени по силата на общностното законодателство (Директивата за местообитанията и Директивата за птиците) или по силата на международни конвенции като представляващи специален научен интерес или интерес от гледна точка на биологичното разнообразие; — Местообитания в райони, които поради своите характеристики, разположение или стратегическо значение заслужават специално отношение. Тук може да се включат райони, които са подложени на интензивни или специфични видове натиск, или зони, които заслужават специален защитен режим.
Биологични белези	<ul style="list-style-type: none"> — Описание на биологичните общности, свързани с преобладаващите типове местообитания на морското дъно и водния стълб. То трябва да съдържа информация за фито- и зоопланктона, в това число техните видове и сезонна и географска променливост; — Информация за покритосеменни видове, макроводорасли и безгръбначна дънна фауна, в това число състав на видовете, биомаса и годишна/сезонна променливост; — Информация за структурата на рибните популации, в това число изобилие, разпределение и структура по възраст и размери на популациите; — Описание на динамиката на популацията, естествен и реален обхват на разпространение и състояние на видовете морски бозайници и влечуги, които се срещат в морския регион или подрегион; — Описание на динамиката на популацията, естествен и реален обхват на разпространение и състояние на видовете морски птици, които се срещат в морския регион или подрегион; — Описание на динамиката на популациите, естествен и реален обхват на разпространение и състояние на други видове, които се срещат в морския регион или подрегион и които са обект на общностното законодателство или на международни споразумения; — Описание на временните появявания, изобилието и пространственото разпределение на чужди и екзотични видове, или — ако е приложимо — на генетично отличаващи се форми на местни видове, които се срещат в морския регион или подрегион.
Други особености	<ul style="list-style-type: none"> — Описание на обстановката по отношение на химикали, в това число такива, които са причина за тревога, замърсяване на седимента, горещи зони, здравословни проблеми и замърсяване на биота (по-специално на биота, предназначен за консумация от хората); — Описание на всеки друг параметър или характеристика, които са типични или специфични за морския регион или подрегион.

Таблица 2

Видове натиск и въздействия

Физически загуби	<ul style="list-style-type: none"> — Затрупване (например от изкуствени структури, изхвърляне на драгажна маса); — Запечатване (например от постоянни конструкции).
Физически щети	<ul style="list-style-type: none"> — Промяна в затлачването (например зауствания, засилено изтичане, драгиране); — Абразия (например поради промишлен риболов, съвкупно драгиране); — Ерозия (например поради използване като гребна зона, закотвяне, промишлен риболов); — Селективно извличане (например чрез промишлен риболов, извличане на инертни материали, поставяне на заграждения).
Други физически смущения	<ul style="list-style-type: none"> — Подводен шум (например движението на плавателни съдове, сеизмична активност); — Изхвърляне на отпадъци в морето.
Намеса в естествени хидроложки процеси	<ul style="list-style-type: none"> — Съществени промени в топлинния режим (например зауствания, електроцентрали); — Съществени промени в режима на соленост (например поради конструкции, препятстващи движението на водата, отделяне на вода).
Замърсяване с опасни вещества	<ul style="list-style-type: none"> — Въвеждане на синтетични съединения (например приоритетни вещества съгласно Директива 2000/60/ЕО, които са от значение за морската среда биологично активни съединения, пестициди, антифуланти, лекарствени препарати, породени например от изтичания през дифузни източници, случайни замърсявания от кораби, атмосферни отлагания); — Въвеждане на несинтетични съединения (например тежки метали, въглеродороди, породени например от случайни замърсявания от кораби, атмосферни отлагания, вливане на речни води); — Въвеждане на радиоактивни нуклеиди.
Обогатяване с хранителни вещества и органична маса	<ul style="list-style-type: none"> — Въвеждане на азот и фосфор (например чрез директно заустване от точкови източници, инфилтрации през дифузни източници, в това число земеделие, атмосферни отлагания); — Органично обогатяване (например морски култури, чрез вливане на речни води).
Биологични смущения	<ul style="list-style-type: none"> — Въвеждане на микробни патогени; — Въвеждане на чужди видове и преселения; — Селективен добив на видове (например чрез промишлен или любителски риболов).

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРИМЕРЕН СПИСЪК ОТ ХАРАКТЕРИСТИКИ, КОИТО ТРЯБВА ДА БЪДАТ ВЗЕТИ ПРЕДВИД ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕТО НА ЕКОЛОГИЧНИТЕ ЦЕЛИ**(ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 10, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 22)**

1. Адекватно обхващане на елементите, които характеризират морските води под суверенитета или юрисдикцията на държави-членки в даден морски регион или подрегион.
2. Необходимост да се поставят: а) цели, с които се дефинират желаните условия въз основа на определението за добро състояние на околната среда; б) цели, които се поддават на измерване и свързаните с тях показатели, които позволяват мониторинг и оценка; и в) оперативни цели, свързани с конкретното изпълнение на мерки, за да се подпомогне реализацията им.
3. Уточняване на състоянието на околната среда, което трябва да се постигне или да се поддържа, и формулиране на това състояние на околната среда чрез подаващи се на измерване свойства на елементите, характеризиращи морските води на държавата-членка в даден морски район или подрегион.
4. Съгласуваност на набора от цели; отсъствие на противоречия между тях.
5. Определяне на ресурсите, които са необходими за постигането на целите.
6. Формулиране на цели, в това число възможни междинни цели, с график за тяхното постигане.
7. Определяне на индикаторите, предназначени за мониторинг на напредъка и за насочване на управленските решения към постигане на целите.
8. Където е уместно, определяне на референтни точки (цели и крайни референтни точки).
9. Отчитане на социалните и икономическите съображения при поставяне на целите.
10. Проверка на екологичните цели, свързаните с тях индикатори и крайни и целеви референтни точки, разработени във връзка с екологичните цели, поставени в член 1 от настоящата директива, за да се прецени дали постигането на целите ще доведе морските води, които попадат под суверенитета или юрисдикцията на държавата-членка в даден морски регион или подрегион, до състояние, което отговаря на тези цели.
11. Съвместимост на целите със задачите, поети от Общността и държавите-членки по силата на съответни международни и регионални споразумения, като се използват онези, които са валидни в най-висока степен за съответния морски регион или подрегион с оглед на постигането на екологичните цели, поставени в член 1 от настоящата директива.
12. Когато наборът от цели и индикатори бъде разработен, те следва да бъдат разглеждани заедно, във връзка с екологичната цел, установена в член 1 от настоящата директива, за да се прецени дали постигането на целите ще доведе морската среда до състояние, което отговаря на тези цели.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

**ПРОГРАМИ ЗА МОНИТОРИНГ
(ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 11, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 22)**

1. Необходимо е да се предостави информация за оценка на състоянието на околната среда и за определяне на периода до постигането и напредъка към добро състояние на околната среда в съответствие с приложение III и с критериите и методологичните стандарти, които трябва да бъдат определени съгласно член 9, параграф 3 от настоящата директива.
2. Необходимо е да се осигури генерирането на информация, която позволява да се идентифицират подходящи индикатори за екологичните цели, предвидени в член 10 от настоящата директива.
3. Необходимо е да се осигури генерирането на информация, която позволява да се направи оценка на въздействието на мерките, посочени в член 13 от настоящата директива.
4. Необходимо е да се включат дейности, целящи да определят причината за промяна и оттам възможните корективни мерки, които трябва да бъдат предприети, за да се възстанови доброто състояние на околната среда в случай, че бъдат открити отклонения извън желаните обхвати на състоянието.
5. Необходимо е да се предостави информация за химичните замърсители в биологичните видове, използвани за консумация от човека, в зоните за промишлен риболов.
6. Необходимо е да бъдат включени дейности, с цел да се потвърди, че корективните мерки водят до желаните промени и нямат нежелани странични ефекти.
7. Необходимо е да се обобщи информацията във връзка с морските региони и подрегиони, определени в член 4 от настоящата директива.
8. Необходимо е да се осигури сравнимост на подходите и методите за оценка във и между морските региони и/или подрегиони.
9. Необходимо е да се разработят технически спецификации и стандартизирани методи за мониторинг на равнището на Общността, за да се осигури сравнимост на информацията.
10. Необходимо е да се осигури, доколкото е възможно, сравнимост със съществуващите програми, разработени на регионално и международно равнище с оглед да се насърчи съгласуваността между тези програми и да се избегне дублирането на усилия, като се използват онези насоки за мониторинг, които в най-висока степен са валидни за съответния морски регион или подрегион.
11. Необходимо е да се включи, като част от първоначалната оценка, предвидена в член 8 от настоящата директива, оценка на основните промени в екологичните условия, както и на нови и нововъзникващи проблеми, когато това е необходимо.
12. Необходимо е, като част от първоначалната оценка, предвидена в член 8 от настоящата директива, да бъдат предприети действия по съответните елементи, изброени в приложение III, както и по отношение на тяхната естествена променливост, и да се оцени напредъкът към постигане на екологичните цели, установени съгласно член 10, параграф 1 от настоящата директива, като се използват, когато е приложимо, установените индикатори и съответните крайни или целеви референтни точки.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

**ПРОГРАМИ С МЕРКИ
(ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 1 И ЧЛЕН 22)**

1. Контрол на входа: управленски мерки, които оказват влияние върху разрешените човешки дейности.
2. Контрол на изхода: управленски мерки, които оказват влияние върху допустимата степен на смущение в екосистемния компонент.
3. Пространствен и времеви контрол: управленски мерки, които оказват влияние върху това, къде и кога се допуска да бъде извършена дадена дейност.
4. Мерки за координиране на управлението: средства, с които се гарантира координираност на управлението.
5. Икономически стимули: управленски мерки, които създават икономически интерес за субектите, които използват морската екосистема, да действат по начини, които съдействат за постигането на добро състояние на околната среда.
6. Средства за смекчаване и коригиране на въздействието: управленски средства, с които се направлява човешката дейност за възстановяване на увредените компоненти на морските екосистеми.
7. Комуникация, участие на заинтересованите страни и повишаване на степента на информираност сред обществеността.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

През октомври 2005 г. Комисията прие предложението си ⁽¹⁾ за директива на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамка за общностно действие в областта на политиката за морската среда (Директива за морската стратегия). Това предложение бе представено на Съвета на 21 ноември 2005 г.

Европейският парламент прие становището си на първо четене на 13 ноември 2006 г.

Комитетът на регионите прие становището си на 26 април 2006 г. ⁽²⁾

Европейският икономически и социален комитет прие становището си на 20 април 2006 г. ⁽³⁾

Съветът прие общата си позиция на 23 юли 2007 г.

II. ЦЕЛ

Основната цел на предложената директива, която следва да се разглежда като екологичен стълб на бъдещата морска политика на ЕС, е да установи рамка за защита и опазване на морската среда, предотвратяване на влошаването ѝ, и където е практически осъществимо, възстановяване на тази среда в области, където тя е изложена на отрицателно въздействие.

Това следва да се осъществи чрез разработване и прилагане от държавите-членки на морски стратегии с цел постигане или поддържане на добро състояние на околната среда в морската среда най-късно до 2021 г.

Към управлението на човешките дейности морските стратегии следва да прилагат подход, основаващ се на екосистемите, като същевременно утвърждават устойчивото използване на морските стоки и услуги.

Директивата освен това ще допринесе за съгласуването на екологичните съображения и ще си постави за цел да ги интегрира в различните политики, споразумения и законодателни мерки, които оказват въздействие върху морската среда.

От съществено значение за успешното прилагане на директивата ще бъде осъществяването на сътрудничество на регионално равнище. Освен това директивата ще допринесе за повишена активност и в международен план, по-специално в контекста на регионалните морски конвенции относно защитата на морската среда, тъй като ще предложи една ясна, правно обоснована рамка за действие от страна на държавите-членки.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

Общи

Общата позиция включва няколко изменения, внесени от Европейския парламент на първо четене, предадени дословно, отчасти или в същия дух. Тези изменения внасят подобрения и яснота в текста на предложената директива. Други изменения обаче не са отразени в общата позиция, тъй като Съветът ги счита за ненужни или неприемливи, или както се оказва в няколко случая, тъй като някои разпоредби от първоначалното предложение на Комисията са били заличени или изцяло преработени.

По-специално, Съветът е положил усилия да изясни обхвата и целите на предложената директива, като добави към нея определения на ключови термини и понятия (член 3), както и приложение (приложение I), съдържащо общи качествени дескриптори, които да служат като ориентир при определяне на доброто състояние на околната среда, имайки предвид, че предложението е за рамкова директива, която не следва да обременява прилагането с твърде много технически подробности.

Съветът освен това е добавил или изменил няколко разпоредби, с цел да уточни задълженията на държавите-членки по отношение на прилагането. По-специално, уточненията по отношение на задълженията на държавите-членки без морски води са формулирани така, че да се осигури сътрудничество от страна на всички държави-членки на ЕС в посока постигане на добро състояние на околната среда в морската среда (членове 6 и 24).

⁽¹⁾ Док. 13759/05 — COM(2005) 505 окончателен.

⁽²⁾ ОВ С 206, 29.8.2006 г., стр. 5.

⁽³⁾ ОВ С 185, 8.8.2006 г., стр. 20.

Общата позиция също така предвижда ситуации, в които установените от държавите-членки цели, свързани с околната среда, могат да не бъдат постигнати изобщо или да не бъдат постигнати в рамките на предвидените срокове (член 14). В такива случаи държавите-членки ще имат двойното задължение да се аргументират пред Комисията и да вземат своевременни мерки за смекчаване на щетите. От друга страна, текстът, по който Съветът постигна съгласие, предвижда възникването на ситуации, които изискват по-спешно или енергично действие (виж член 5, параграф 3 относно пилотните проекти и член 13, параграф 4 относно морските защитени зони).

Специфични

1. Добро състояние на околната среда (ДСОС)

Съветът, подобно на Европейския парламент, отдава ключово значение на ДСОС за предложената директива. И двете институции по логичен начин са допълнили първоначалното предложение с определение и с набор от качествени дескриптори, предназначени да послужат за определяне на добро състояние на околната среда в отделните морски региони или подрегиони.

Въпреки че в общата позиция са засегнати много от елементите, обхванати от 11-те изменения, приети от Европейския парламент по отношение на ДСОС, трябва да се отбележи, че двете институции са възприели относително различни подходи. Концепцията на Съвета се основава предимно върху състоянието (с други думи: какви характеристики трябва да са налице, за да се счита, че състоянието на морската среда е добро; виж приложение I), но отчита, че по очевидни причини някои човешки дейности (свързани със земеделието, рибарството или морския транспорт) имат по-голям потенциал от други да упражняват по-голям натиск върху морската среда (виж таблица 2 от приложение III). От друга страна повечето, макар и не всички изменения, внесени от Европейския парламент, поставят акцент върху натиска, оказван над тази среда от човешката дейност и от дейностите, свързани с конкретни сектори. Освен това нивото на технически подробности, присъстващо в няколко изменения, внесени от Европейския парламент, не е съвместимо с подхода на Съвета към настоящото предложение за рамкова директива.

2. Цели, графици и разходи

Съветът подчертава, че е възприел един амбициозен и реалистичен подход към взаимно свързаните въпроси на задълженията и графиците.

За разлика от Европейския парламент, Съветът не подкрепя принципното скъсяване на сроковете, по-специално определянето на 2017 г. вместо 2021 г. за постигане на добро състояние на околната среда, като се има предвид голямото многообразие на ситуацията в Европа. Независимо от това, общата позиция дава възможност за по-бързо прилагане тогава, когато държавите-членки сметат, че това е желателно и/или осъществимо (виж член 5, параграф 3). Следва също да се отбележи, че графикът, приет от Съвета за настоящата директива, е съвместим със сроковете по отношение на прилагането и отчитането, предвидени в рамковата директива за водите.

Съветът също прецени, че макар и да е особено желателно, би било нереалистично да се постанови постигането на добро състояние на околната среда, дори и до 2021 г., като правно обвързваща цел (сравни изменение 24, внесено от Европейския парламент, с член 1, параграф 1, втора алинея от общата позиция). Общата позиция предвижда задължението да се предприемат редица мерки и стъпки, следвайки стриктно изготвен график. Това само по себе си следва да гарантира видим напредък в посока на целта за ДСОС, дори и да не доведе до пълното ѝ постигане до 2021 г.

По сходни съображения Съветът застъпва позицията, че при разработване и прилагане на морските си стратегии държавите-членки не следва да бъдат длъжни да предприемат стъпки, когато няма значителен риск за околната среда, или когато предприемането на действия би предизвикало непропорционални разходи спрямо рисковете за морската среда. И тук обаче се предвижда изискването държавите-членки да се аргументират пред Комисията.

3. Морски стратегии и регионално сътрудничество

Съветът е склонен да се съгласи с Европейския парламент, че сътрудничеството в рамките на морските региони или подрегиони както между държавите-членки на ЕС, така и с трети държави, е изключително важно. Общата позиция подчертава необходимостта от използване на съществуващите международни институционални структури за сътрудничество, включително тези, установени по силата на конвенции за регионалните морета, за да се избегне дублирането на усилия.

Съветът въпреки това не може да възприеме идеята, предложена в изменение 33, за споделена отговорност по отношение на изготвянето на единна морска стратегия за всеки регион или подрегион. Това ще размие правната отговорност по отношение на съответствието между няколко държави-членки и ще възпрепятства напредъка в посока целта на предложената директива. Съветът счита, че крайната отговорност за изпълнението на задълженията, произтичащи от общностното законодателство по принцип и в частност от настоящата директива, трябва да бъде стриктно вменена на отделните държави-членки.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът счита, че общата позиция представлява балансиран пакет от мерки, който ще допринесе за преследването на целите на общностната политика за околната среда, изложени в член 174, параграф 1 от Договора за ЕО. Общата позиция дава адекватен отговор на апела, отправен в Шестата програма за действие на Общността за околната среда ⁽¹⁾, който отразява спешната нужда от вземане под внимание на нарастващата загриженост относно състоянието на европейските океани и морета и цели „да насърчи устойчивата употреба на моретата и да съхрани морските екосистеми“.

Тя по-специално ще допринесе значително за защитата и опазването на морската среда. Освен това тя ще гарантира ефективното прилагане от страна на държавите-членки, отчитайки конкретните обстоятелства на регионално или на подрегионално равнище.

Съветът се надява на конструктивна дискусия с Европейския парламент с оглед възможно най-бързото приемане на настоящата директива.

⁽¹⁾ Решение № 1600/2002/ЕО (ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1).